

[A. C. D. Petersen.]

kun sige, at man fra alle Sider i dette høje Ting jo har erkendt, at Forholdene for Landbruget er vanskelige, og at der bør gøres en Indsats for at hjælpe Landbruget, saa vidt det er muligt at hjælpe det. Vi fra konservativ Side staar i Dag paa det samme Standpunkt, som vi hidtil har staaet paa, nemlig at Landbruget ikke kan hjælpes ved Laan, og Landbruget kan heller ikke hjælpes helt, men det kan støttes ved en Nedsættelse af Skatterne. Naturligvis kunde Landbruget dog hjælpes ved en Nedsættelse af Skatterne, hvis det var muligt at faa dem saa langt ned, at det betød en virksomhedsfuld Hjælp, men der er ingen i dette høje Ting, hvor der, i hvert Fald fra en enkelt Side, har lydt Røster om, at man burde ind paa en Tilpasningspolitik, der har klarlagt, hvorledes denne Tilpasningspolitik skulde foregaa. Jeg har ganske vist hørt, man har sagt, at man maatte have Driftsudgifterne for Landbruget nedbragt, og de Driftsudgifter for Landbruget, som dette høje Ting har beskæftiget sig med, kan kun være den Del af Landbrugets generelle Omkostninger, som Skatterne udgør, men man har ikke fra den samme Side fastlagt, hvor vidt man kunde komme med Skattnedsættelser, derimod har man i høj Grad reserveret sig, at der kunde blive saa store Skattelettelser, at det kunde betyde en virksomhedsfuld Hjælp.

Jeg vilde ønske, at den Forhandling, som forestaar i Dag, vilde klargøre, hvorledes man fra den paagældende Side tænker sig Skattnedsættelserne etableret, saaledes at de kan blive en virksomhedsfuld Hjælp. Naar man ellers taler om Nedsættelse af Driftsudgifterne for Landbruget, er det særlig med Henblik paa Arbejdslønningerne. Selv om mange erkender, at Arbejdslønningerne paa nærværende Tidspunkt er af en saadan Højde, at det vil være klogt, ogsaa set fra Arbejdernes Side, at tage dette Spørgsmaal op til en vis Revision, tror jeg tillige, man maa erkende, at det vil være uhyre vanskeligt at faa en Nedbringelse af Produktionsudgifterne gennem Arbejdslønnens Nedsættelse i et saadant Omfang, at det kan blive en virkelig Hjælp i den Krise, vi er inde i. I hvert Fald kan jeg ikke se, at dette Spørgsmaal om Arbejdslønningerne med Udbytte kan behandles af Rigsdagen eller af Regeringen. Arbejdslønsspørgsmaalet, hvor paatrængende det end er, maa behandles dér, hvor det hører hjemme, mellem de paagældende Parter, Arbejdsgiverne og Arbejderne. Hvis der er Mulighed for, at de kan komme til

et fornuftigt Resultat, skal vi fra konservativ Side hilse dette med den største Glæde, ligesom vi heller ikke skal lægge Skjul paa, at ogsaa vi mener, det er paatrængende nødvendigt at faa et fornuftigt Resultat her. Men som *Politiker* kan jeg ikke beskæftige mig dermed, og jeg finder, det er ganske formaalsløst at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Man kan naturligvis rejse Landet rundt og holde moraliserende Foredrag om den for høje Arbejdsløn, men en virkelig politisk Indsats kan efter min Mening ikke gøres heroverfor, og derfor er det kun Udenomssnak.

Derfor venter jeg, at vi, naar vi nu skal tale om Landbrugsspørgsmaal, kommer ind paa de Ting, som direkte skal afgøres af dette høje Ting, direkte skal afgøres af Regeringen og Politikerne. Kan vi saa i Fællesskab finde Midlerne, og kan vi fra konservativ Side faa disse Midler klarlagt, saaledes at ogsaa vi kan indse, at der er en virksomhedsfuld Hjælp deri, skal vor Støtte ikke savnes. Men lad mig føje til, at jeg tror, at før eller senere vil denne høje Rigsdag komme til at beskæftige sig med de Midler, vi fra konservativ Side har foreslaet bragt i Anvendelse: en fornuftig Erhvervs politik, en fornuftig Handels politik, en Erhvervs politik og en Handels politik, benyttet af dette Lands Regering og Rigsdag paa samme Maade, som andre Lande Verden over benytter disse Midler for at klare Dagen og Vejen for de paagældende Lande.

Med disse Ord skal jeg anbefale disse 3 smaa Lovforslag til en velvillig Behandling og bede det høje Ting og den høje Regering om ikke at fortabe sig i Betragtninger over disse Lovforslags ringe Betydning, men behandle Lovforslagene saa hurtigt som muligt og faa dem ophøjet til Lov, saaledes at Befolkningen, som med spændt Opmærksomhed har Øjet henvendt paa den høje Regering og Rigsdag, dog faar Indtryk af, at man herinde stiller sig velvilligt overfor Tanken om at være med til at afhjælpe de Vanskeligheder, som Befolkningen, i dette Spørgsmaal specielt Landbruget, er inde i i dette Øjeblik.

Dermed skal jeg anbefale de tre Lovforslag til velvillig Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting.

Finansministeren (Bramsnæs): Af de tre Lovforslag, som her er til Behandling under eet, drejer de to Lovforslag sig om Afdragsfrihed for Laanere i Driftslaaneforeninger. Jeg haaber, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil tilgive mig,